

POLLVCIS DV RANTIS

PRÆFATIO.

SI QV ID erat quondam decoris genialibus *Hominis*,
Si laudem est nactum pingue feraxque solum,
Si tibi Terra parens fuit unquam Gloria; pulchris
Si fuit ullus honos factibus ante tuis;
Tempus adest cum vera dabit Medicamina simplex
Herba, neque hac faller Pharmacopola duplex,
Quaecunque hac olim latuit vel in arbore virtus
Vsum ad communem colligit iste liber.
Hic quaecunque potens est Herba, aut Arbor, & Artes
Ad medicas toto nascitur orbe, patet:
Consitus ergo tuis manibus medicabitur hortus.
Quicumque eueniet Morbus amice tibi;
Nec magnis posthac unquam fraudabere votis
Quin morbos superes eijciasque procul.
Has hominum fraudes quondam inuenere tabernae
In queis venalis Vita retenta latet,
Quisque autem verum inueniet medicamen in horto
Pauperior codro sit licet ipse suo:
DV RANTIS præclara opera, atque industria magni
Si tibi cura tui est omnia vera dabit.
Multa renascentur quæ iam cecidere, simulque
Quæ nunc vsus habet, si volet ille cadent.
Ipsi etenim ratio est, & vis, & norma medendi.
Herbaque quid valeat qualibet ipse docet.
Confere nunc hortum Lector tibi candide Letum,
Vnde egrotantem te medicare queas.
DV RANTI q; tuo grates persolue, quod Herbas
Expertus, quicquid profuit arte canas.